

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 1/6/24

ועדה לפי סעיף 44. ב לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז - 1976

ד"ר ענבר צוקר - יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי
ד"ר אורי לבנטל - נציג הסתדרות הרופאים
עו"ד אריה רוטר - נציג היועצת המשפטית לממשלה

בעניין :

המבקש (הקובל) : המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות
ע"י ב"כ מהתביעה המשמעתית

- נ ג ד -

המשיב (הנקבל) : ד"ר סביח אסעד
מס' רישיון 137656
ע"י ב"כ עו"ד הייתם דראושה

המלצה

רקע והליכים

1. לפנינו בקשת הקובל (מיום 19/6/24), בהתאם להוראות סעיף 44.ב. לפקודת הרופאים , להמליץ להאריך את תקופת ההתלייה של הנקבל עד לסיום ההליכים המשמעתיים בעניינו , משמע עד להחלטת כב' השר לפי סעיף 41 לפקודה . למטרה

זו התמנינו בכתב מינוי (מיום 15/7/24) מאת כב' השר ליתן המלצה בהתאם להוראות הסעיף : " 44. ב. הותלה רישיונו של רופא לפי סעיף 44.א. או הוגבל תחום עיסוקו והוגשה נגדו קובלנה לפי סעיף 41, רשאי המנהל, על פי המלצת הועדה שהוקמה לפי סעיף 44 (א), להאריך את תקופת ההתלייה או ההגבלה עד להחלטת השר לפי סעיף 41, או לבטל את ההתלייה או ההגבלה " .

2. **לבקשה צורפו** כתב קובלנה (מיום 19/6/24) ; וכן העתק של **כתב אישום מתוקן** (מיום 1/5/24) שהוגש לבית משפט השלום בנצרת (תיק 39545-08-23) ; כמו כן צורף פרוטוקול של הדיון בבית המשפט (מיום 1/5/24) ממנו עולה כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון על פיו הנאשם (**המשיב** דנן) חזר בו מכפירתו באישומים והודה בהם . בהתאם לכך הוא הורשע בכתב האישום המתוקן והתיק נדחה לטיעונים לעונש . (לפי מה שנמסר לנו בדיון , מועד הטיעונים לעונש נקבע ליום 8/10/24 וכי עד לאותו מועד אמור להיות מוגש לבית המשפט תסקיר של שירות המבחן שהמשיב ביקש שייערך ושיימסר) .

3. **כתב הקובלנה** נסמך על ההרשעה בהתאם לכתב האישום המתוקן . על פיו בתמצית, מדובר בשני אירועים שקרו ביום 12/8/23 :

א. **בראשון** שבהם כרונולוגית , באותו יום בשעה 16:00 לערך , שהה **המתלונן פלוני** (להלן : **פלוני**) בעין שוקק שליד הסחנה. **המשיב** התקרב אליו וביקש לדבר עימו ; אותו **פלוני** סירב ואז אחז בו חברו של **המשיב** , אחד בשם **עורסאן** (בדיון התברר כי מדובר **בבן דודו** של המשיב - להלן : **בן הדוד**) , בכתפיו של פלוני . בהמשך עזב **פלוני** את המקום לכיוון הרכב, שם עמדו **המשיב** ו**בן הדוד**. הם הלכו אחריו בניסיון לדבר עימו בנושא לא ברור ; בהמשך החזיק **המשיב** את דלת רכבו של **פלוני** ואז הגיע **בן הדוד** ותקף את **פלוני** באגרוף בפניו (= **האישום השני** בכתב האישום המתוקן) .

ב. **בהמשך אותו יום** , בסמוך לחצות לילה , באו **המשיב** ו**בן הדוד** ברכב לתחנת דלק בכפר איכסאל, כשהמשיב נוהג ו**בן הדוד** יושב לידו ; אותה עת **המתלונן אלמוני** (להלן : **אלמוני**) ישב מחוץ לחנות הנוחות עם **אחר** ; **בן הדוד** פנה ל**אלמוני** ושאל אותו למה הוא עושה פוזות, וקרא לו לבוא אליו ; **אלמוני** ניגש לרכב ואז פתח **בן**

הדוד את הדלת בחוזקה ופגע ברגלו של **אלמוני**. בהמשך **בן הדוד** יצא מן הרכב לכיוון **אלמוני**, וזה ניסה להדוף אותו ללא הצלחה. בשלב זה יצא גם **המשיב** מן הרכב. **בן הדוד** "ליפף את ידו סביב צווארו" של **אלמוני**, והטיח אותו על מכסה המנוע של הרכב בעוד **המשיב** חובט באגרופיו בגבו של **אלמוני**. הנוכח האחר, שניסה להפריד בין **אלמוני** לבין **בן הדוד** הותקף על ידי **המשיב** שסטר לו. **אלמוני** ניסה להרחיק את **בן הדוד** ונתן לו אגרוף. **המשיב** ו**בן הדוד** תפסו את **אלמוני** והפילו אותו ארצה בעוד **בן הדוד** יושב על בטנו של **אלמוני** ומכה בו בפניו ו**המשיב** שם את ברכו על צווארו של **אלמוני** בעוד הוא מחזיק בידיו. **בן הדוד** המשיך לשבת על בטנו של **אלמוני** ולהכותו בידיו בעוד **המשיב** הולך וחוזר למקום בו היה **אלמוני** מוטל על הקרקע כשבכל פעם הוא דורך עם רגלו על ראשו ופניו של **אלמוני**, כך כמה פעמים. בהמשך התקרב **המשיב** אל **אלמוני** בעודו שרוע על הקרקע והכה אותו בראשו באמצעות ברכו; כתוצאה מהתקיפה נגרמו ל**אלמוני** חבלות של ממש בדמות המטומות מרובות בראש, אודם ונפיחות סביב העין, נפיחות ברקמות הגולגולת, שריטה מעל שפה ימנית ומאחורי אוזן שמאל (= **האישום הראשון** בכתב האישום המתוקן).

4. **כאמור**, על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הורשע **המשיב** בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, משמע, לפי העניין, עבירות של **תקיפה וחבלה** על פי סעיפים 379, 380, 382 ל- **חוק העונשין תשל"ז-1977**.

5. **לאחר הגשת כתב האישום** ביקש הקובל את התליית רישיון **המשיב** למשך 6 חודשים בהתאם להוראות סעיף 44א לפקודה. המלצת הוועדה שדנה בעניין הייתה להיעתר לבקשה (המלצה מיום 13/2/24); המנהל קיבל את ההמלצה והורה על תחילת ההתלייה החל מיום 27/2/24 למשך 6 חודשים (החלטת המשנה למנכ"ל מיום 20/2/24). בהמשך כאמור באה הבקשה הנוכחית.

6. **ביום 31/7/24** קיימנו דיון בנוכחות הצדדים ושמענו את טענותיהם. להלן תמצית עיקרי הדברים:

א. **באי כוח הקובל** ביקשו לחזור על עיקרי הטענות שנטענו ונוסחו במסגרת המלצת הוועדה שקדמה לנו על פי סעיף 44א; הם הדגישו כי **חזקת החפות**

שעמדה אז - בטרם הרשעה - **למשיב** אינה עומדת לו עוד נוכח הודאתו והרשעתו באשמות שיוחסו לו ;

ב. **הודגשו הנסיבות החמורות** של המקרים נשוא כתב אישום , אלימות משולחת רסן ללא סיבה נראית לעין , סמיכות שני האירועים באותו יום וחלקו האקטיבי של **המשיב** באירוע ;

ג. **הודגש** ייעודו של רופא בישראל להציל חיים או לשמרם ולא לסכנם באלימות קשה ; האינטרס המוגן הוא בעיקרו הגנה על בטחון הציבור והמטופלים שבו מפני רופאים אלימים ; ויצירת הרתעה לעתיד כלפי ציבור הרופאים בכללו .

ד. **הוצגו** האסמכתאות המשפטיות לתמיכה בבקשה להמשיך בהתליית הרישיון עד לסיום ההליך .

7. **ב"כ המשיב** עמד על הנקודות הבאות :

א. האירועים לא היו תוך מילוי תפקיד הרופא ולא כלפי מטופל ;

ב. המשיב לקח אחריות למעשים בעצם הודאתו בכתב האישום המתוקן .

ג. מדובר באדם נורמטיבי , נטול כל עבר פלילי, שהאלימות לא מאפיינת אותו : כבן 35, נשוי ואב לילדה, בעת האירועים היה בעיצומה של התמחות בהרדמה שהחלה בשנת 2017 לאחר לימודי רפואה בחו"ל וסטאז' . ההתמחות נקטעה ככל הנראה עוד קודם לאירועים נוכח סיבות משפחתיות (מחלת אביו, 2022 , ראה בעמ' 46-47 לפרוטוקול הדיון).

ד. **הודגש המחיר הכבד** של הפסקת העיסוק ברפואה מאז האירוע , חוויית המעצר הקשה ; מעצר הבית בו היה נתון מאז השחרור מהמעצר ועד לסוף נובמבר 2023 ; קשיי הפרנסה עד כדי צורך בהסדר חוב מול בנק (הוצג מסמך) ;

ה. **הודגש חלקו** של המשיב מול חלקו העיקרי של **בן הדוד** , אחריו על פי הטענה הוא נגרר .

ו. **הודגשו הקשיים המשפחתיים** והחברתיים במעגל הקרוב והרחב נוכח פרסום נסיבות האירועים וזאת במיוחד נוכח מעמדו המיוחד של המשיב כרופא במגזר קהילתי מצומצם יחסית ;

ז. **הוקראה חוות דעת** חיובית ביותר של רופא מבית החולים בו התמחה המשיב .

ח. **המשיב עצמו** הביע בפנינו את צער וחרטתו על המעשים בהם הודה, ושב והדגיש את המחיר הכבד אותו הוא משלם על טעותו כבר מזה כשנה מאז נותק ממקום עבודתו והתמחותו, על המשמעויות המקצועיות והכלכליות שנגזרות מכך.

דיון

8. **קשה להפריז** בחומרת התנהלות המשיב כפי שבאה לביטוי בכתב האישום שבעובדותיו הודה והורשע. לכאורה מדובר באלימות לשמה, שכן לא הצלחנו לקבל למענה לשאלה מה גרם לאותה התנהלות. לא שמענו על איזו התגרות או נסיבה חיצונית שיכולה לכל הפחות להסביר, גם אם לא להצדיק, את הדברים. וכל זה קורה **פעמיים** במהלך אותו יום, בהפרש של שעות, כלפי אנשים שונים כשלכאורה לא הייתה היכרות או קשר קודם ביניהם. ואם הייתה כזו, או רקע קודם אחר, הם הוסתרו מאיתנו. לפיכך אי אפשר לראות את רצף האירועים המתואר כמעידה חד פעמית או שיקול דעת רגעי שהשתבש.

9. **גם לעניין** השאלה אם המשיב היה דומיננטי באירוע או נגרר אחרי **בן הדוד** אין לדעתנו בשלב זה חשיבות מכרעת שכן גם אם הוא לא היה הכוח המניע, מצופה היה ממנו לבלום ולרסן ולא להשתתף ולתרום באופן פעיל למסכת האלימות שהתפתחה. באי כוח הקובל ביקשו מאיתנו בעת הדיון לצפות בסרט ממצלמות האבטחה על מנת להיווכח בדבר חלקו הממשי של המשיב באירוע. נמנענו מכך על מנת שלא לגבש עמדה בשאלה שיכולה להיות שנויה במחלוקת בעת בירור הקובלנה לגופה. זמן של הראיות בהליך העיקרי טרם הגיע ובשלב זה אנחנו סומכים אך ורק על החומר הכתוב כפי שנוסח והוצג.

10. **הרושם העולה מן הדברים**, בהיעדר הסבר חילופי, יכול להוביל לכמה מסקנות אפשריות אודות המשיב: של אדם בעל אישיות אלימה; או כזה שאינו שולט בעצמו; או של מי שאין בכוחו להפגין יכולת עמידה מול גורם דומיננטי אחר. כל אחד מההסברים האפשריים הללו משקף את ההפך הגמור מהמצופה מרופא בישראל. ממי שתכלית מקצועו להציל חיי אדם או לשמור עליהם במידת היכולת, אין לצפות להתנהלות שמסכנת את שלומו של הזולת. זאת מעבר למצופה מכל בן אנוש בחברה מתוקנת. ואם נקלע לאירוע שיש בו סערת רגשות, מצופה מבעל מעמד

חברתי של רופא להיות גורם מאופק, מרסן, מציל, ובעל כושר עמידה בלחצים חברתיים או אחרים.

11. **אכן ניתן להעריך כי המשיב** שילם ומשלם מחיר יקר על התנהלותו וסביר לקבל כי הוא מצר על כך ומתחרט. הוא נפגע בכבודו כאדם בהיותו עצור, הוא נפגע כרופא במסלולו המקצועי שנקטע, כבעל משפחה וכמפרנס, במעמדו החברתי ובמעגל המשפחתי. אלא שבהקשרה של הבקשה שבפנינו, בשלב זה של הדיון, על עניינים אלה לסגת מפני האינטרס הציבורי של הגנת הציבור ושמירת אימונו במערכת הרפואית. גם אם העבירות בהן הורשע לא נעשו אגב הפעילות המקצועית שלו כרופא, הדעת ואימון הציבור אינם סובלים אפשרות של שיבה מיידית לפעילות המקצועית מול מטופלים שנותנים בו את אימונם כל עוד ההליך המשמעותי תלוי ועומד.

12. לעניין הפגיעה בפרנסת המשפחה - כיון שבעניין זה הנפגעים האפשריים הינם אחרים הקרובים למשיב, לרבות קטינה, ולא רק הוא עצמו - יש לומר כי לא נסתתמו מקורות פרנסה חילופיים בהם המשיב יכול לעסוק ולהמשיך לפרנס את עצמו ואת משפחתו בתקופת ההתלייה. כל עבודה מכבדת את בעליה ואכן עלה מן החומר שהוצג כי הוא פעל בכיוון זה וטוב שכך.

13. **הקובל** מציע לקיים את הדיון בקובלנה לגופה בהקדם האפשרי עוד בטרם מיצוי ההליך הפלילי וללא תלות בו. **ב"כ המשיב** סבור כי עשויה להיות חשיבות לעיון בתסקיר שירות המבחן שהוזמן במסגרת ההליך הפלילי ושאמור להיות מוגש עד מועד הטיעונים לעונש שנקבע ליום 8/10/24. אין בדעתנו להתערב בשיקולי המשיב ואין מקום למנוע ממנו למצות מה שנראה בעיניו חשוב. נוכח ההמלצה שניתן להלן, חזקה עליו שיהיה לו עניין לקדם את ההליכים ככל הניתן ולא לעכבם.

המלצה

14. **נוכח כל האמור** המלצתנו היא להאריך את התליית רישיון המשיב עד לגמר ההליכים המשמעותיים שנקטו כלפיו.

15. **מובן כי** ככל שיהיה עיכוב לא סביר שאינו תלוי במשיב, או התפתחות כל שהיא שאינה צפויה במהלך העניינים הרגיל, ניתן יהיה לדון בעניין לגופו לאחר הגשת בקשה מתאימה.

16. **בשלב זה** המלצתנו היא לקבוע את מועד הדיון בקובלנה לגופה לא בקביעה חד צדדית אלא בתיאום עם המשיב.

ניתנה היום, 12/8/24, בהיעדר הצדדים.

ד"ר ענבר צוקר - יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

ד"ר אורי לבנטל - נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד אריה רוטר - נציג היועצת המשפטית לממשלה